

skolelærerne deres uskyldige Børn ud; derfor nægter Understøttelsesforeningerne at hjælpe de Nødlidende blandt dem; derfor falder endelig hele Pressen over dem med Bøgn og Skældsord, med Haan og Trusler.

Københavns Arbejdere!

Vor ibrigste og mest hadefulde Modstander, Redaktør C. Bloug, erklærer i „Fædrelandet“, at „Samfundets Larm fordrer paa det bestemteste, at dette Forsøg (Murerstruken) falder saaledes ud, at Arbejderne kommer til bedre Erkendelse af deres egen Interesse“, det vil med andre Ord sige, at han opfordrer Murerstrene til at sulte deres Svende ud, for at ikke de andre Haandværkere og Arbejdere ogsaa skal faa Mod til at forsøge at forbedre deres Kaar!

Skal vi da som Lam lade os føre til Kapitalens Slagterbent? Skal vi taale, at vore Fjender maaske for flere Aar stanser vor Fremgang? **Nej, det kan Københavns Arbejdere ikke være bekendt!** Lad os derfor samle os; Regeringerne plejer jo hvert Øjeblik at holde Nødv over de af deres Undersaatter. som de ved første givne Lejlighed vil ofre paa Krigsgalstabsens Alter for at tilfredsstille deres Egergerrighed. Lad os da engang holde Mandtal over **alle frie Arbejdere**, over Alle, som vil hjælpe os i Kampen mod Kapitalen; vi vil da faa at kende vor egen Magt og vore Fjenders Svaghed; samlede i tusindvis vil vi stille vore Fordringer og love hverandre at staa fast og Brast indtil Sejren er vor!

Men Jer, I Gudsteds Dyrfere! I, de Fattiges Udsugere! Over vil vi endnu en Gang tilraabe: „I har i Aartusinder isfænknet os en bitter Bivsbrik; vogt Jer nu, **Maalet er fuldt!** Lad der ikke komme en eneste Draabe til, eller — **det flyder over!**“

„Syfeligt Reberlag“. Cigarmagerenes Møde i Jørgaars Aftes, som vi i Kort-
hed fortalte i vort Gaarsnummer, havde i visse Henseender saa stor Interesse, at vi finder Grund til at omtale det noget nærmere. Det aabnedes med, at Hr. Würtz blev udnævnt til Forhandlingsleder. Efter at dette Valg var foregaaet, trængte en Størrelse sig op paa Aalerstolen og naavang sig som Borgmester Larsen. Würtz hentilfede da til de Tilstedeværende (omtrent 300), om det ikke var en fri Forsamling, der holdt Møde, og om den behøvede at være belejret med en Borgmester og omringet af Politi. (Mange Stemmer: Til Helvede med Borgmesteren og Politiet!) Borgmester Larsen troede dog, at Forsamlingen vilde høre paa ham (Stemmer: Nej! Væk med ham!) og naar den havde hørt ham, tvivlede han ikke om, at den vilde slutte sig til ham. Han vilde ifkun oplæse en Paragraf af en gammel Lov. („Vi byrder os ikke Noget om gamle Love! Vi vil selv raade for vore Penge! Forsvind!“) Da Borgmesteren alligevel vilde begynde at læse, raabtes der: „Socialisternes Marsch“. Hele Forsamlingen istemte Sangen med Kraft, og Hr. Larsen ansaa det da for rettest at forsvinde ud den Vej, han var kommen. „Stærkt trængt fra alle Sider og under Politiets Beskyttelse“ lykkedes det ham at slippe bort, medens de brave Cigarmagere forfattede Sangen. Borgmester Larsen vover sig saa vist ikke igen ind i Arbejderforamlinger, ti det Reberlag, han led hos Cigarmagerne, var vistnok „det ugyselige, der nogensinde er beredt ham“. Cigarmagerne viste, at det er gaaet op for dem, at vore Modstandere maa behandles paa samme Maade, som de plejer at behandle os, naar de har Magten. Det vil tilvisse ikke vare længe, førend de national-liberale Storborgere her i Byen bitterlig vil fortryde, at de har opmuntret deres Landsfæller i Provinserne til at slaa os af Marken med Spektakel og Skældsord. De skalde i Tide have husket paa, at vi er de Mange, og at de er de Faa. — Vi skal i Morgen nærmere behjælpes Retforholdet mellem Magistraten og Cigarmagerforeningen.

Murerne afholder Generalforsamling Lørdagen den 4de Maj Kl. 9 Formiddag. Da Generalforsamlingens Beslutninger navnlig i denne Tid jo maa være af særdeles stor Interesse for alle Medlemmer, antager vi, at det er næsten overskudigt at opfordre til livlig Deltagelse deri.

Endel Murerstrene, efter Angivelse nogle og tredive, har givet efter. Vi maa dog henlede Opmærksomheden paa, at det i mange af disse Tilfælde synes som om der var nogen Underfundighed med i Spillet, og vi lægger derfor alle Murerne paa Hjertet ikke at tage Arbejde paa Bygninger, som er gaaet over fra gamle Mestre til nye.

Stomagernerne holdt i Mandags Aftes Generalforsamling. Formanden aabnede Mødet med at oplæse et Brev fra Murerne og et fra Stomagernerne i Horsens. Der forelagdes et Forslag om at tilbagebetale Penge af Sygefikassen for at hjælpe de strikende Murerne, samt Stomagernerne i Horsens. Herimod optraadte Stomagernerne Gebe og gjorde under Forsamlingens Løfter gældende, at Murerne var meget bedre stillede end Stomagernerne, hvorfor han ikke vilde give en Skilling. Stomager Madsen, Repræsentant for Sygefikassen, mente at der ikke be-

høvedes at indvarles Generalforsamling, da Stomagernerne af deres egen Komme kunde støtte de Strikende. En Afstemning om hvorvidt Sygefikassen burde yde Tilskud blev foretaget trods Dirigentens Protest, men faldt uheldigt ud, takket være Bestyrerens, Hr. Jørgensen's Bestræbelser; hans Mening var, at Stomagernerne var uheldigt stillet af alle Sag, at der ikke kunde gøres Noget for at forbedre deres Stilling, og at de derfor heller ikke burde gøre Noget for andre. Derefter foretog Madsen en privat Indsamling til Fordel for Murerne hvorved der indkom 2 Rd. 4 Mk. 12 Skilling, og Gebe for Stomagernerne i Horsens, hvorved der indkom 3 Rd.

Bings Fabrik. Sjelden har man den Glæde at kunne meddele, at en Arbejdsgiver viser sig human mod sine Arbejdere, og retter man sig saa engang efter de andre Pladens Straalerier, saa faar man snart at vide, hvilke Supper de er isand til at føge paa en Høllepinde. Saaledes fortalte vi forleden Dag, at Fabrikanten Bings og Høvedal havde indkommet deres Arbejdere, saaledes med en almindelig Lønningsskjæbelse som ogsaa ved Gaver til Sygefikassen etc. — Det er desværre kun Sandhed med Modifikation. Omtrent halvhundrede af de daarlige stillede Arbejdere, med en Arbejdstid af fra Kl. 6 Morgen til 7 Aften, med Søn- og Helligdagsarbejde hele Aaret igennem og kun 2, skriver to, Fridage, (1ste Pinsedag og 1ste Juledag) har nu i lang Tid anmodet om en lille Forhøjelse i deres usle Løn — den er højst 5 Mk. om Dagen —; men der er stede blevet skaret dem, at „Fabriken ikke kunde taale en saadan Meridgift.“ Heller ikke deres Sygefikasse har faaet Noget, og de synes derfor at være blevet behandlede noget stedmobeligt ved den sidste Lønningssforandring, omendtskjent deres Arbejde er det allerbedstbetalt, idet f. Eks. en Del af dem maa opholde sig i en Temperatur af indtil 70 Grader. Vi maa dog bemærke, at det ikke engang er dem alle, som kan tjene 5 Mk.; Glasrørpigerne har saaledes kun henimod 3 Rd. om Ugen.

Er det nu derfor end et Fremstribt, at en Del af Arbejderne har opnaaet en virkelig Forbedring, saa er vi paa den anden Side nødt til at erklære, at en saadan Jmsedekomment ikke kan saa nogen stor Betydning eller fortjene særligt at fremhæves før ogsaa de fleste stillede Arbejdere har faaet deres beskedne men berettigede Fordringer opfyldte.

Jernstøber W. F. Lunde, som vil være alle ældre Arbejdere velbekendt fra 1848, da han saa kraftigt talte deres Sag, har udgivet en lille Bog om Arbejderforholdene, hvori han med Barme og Jæver tager Ordet for en bedre Alderdomsforsørgelse for den udtjente Arbejder. Vi skal en af de første Dage nærmere komme tilbage til denne interessante Bjece. — Forfatteren har indbudt de københavnske Redaktører til i Eftermiddag Kl. 5 at debattere Sagen og fremsætte deres Indvendinger imod den.

Folkets Avis har igaar et Referat om Mestrenes Møde, om hvis Rigtighed vi tvivler, efter som der i samme Stykke staaer en skammelig Løgn, nemlig at Murerne for-gaves i Lørdags havde henvendt sig om Hjælp til Internationalen. Det er heldigt for „Folkets Avis“ at den i Lighed med „Fædrelandet“, „Dagstelegrafen“ og andre pane-Blade, har opgivet at rette sine „Festtagelser“, ellers

vilde jo hvertandet Numer kun komme til at indeholde Nettelser.

„Dagens Nyheder“ fortalte i Tirsdags, at det Interessentskab, som ønskede under Et at afsøbe Kommunalbestyrelsen Fæstningsterrænet, bestod af Berliner-Børnsjobbere med Kammeraad Jonas som Agent. Jgaar optog imidlertid Interessentskabets Forretningsfører, Overretsprøfator Mundi, at det hverken bestod af Berlinere, af Børnsjobbere eller havde Kammeraad Jonas til Agent. — Alt dette indeholder nu ikke det mindste Overraskende, ti at se en Raastand i „Dagens Nyheder“ er nok for ethvert fornuftigt Mennefte til straks at forudsætte det stik Modsatte, men hvorledes Prøfator Mundi har baaret sig ad for at faa Redaktionen til at optage en saadan Oplysning, det er i Sandhed ubegribeligt, da det er aldeles udenfor Sædbanen hos vore national-liberale Blade.

„Dagstelegrafen“ græber „salte Taarer“ i Anledning af at dens Importør Anton Caen er død. Der er vistnok Mange, som deler Bladets Sorg, ier de som maatte levere Metallat til den bekendte store Ottava-Blade.

Fattigvæsnen. Fra 1ste Maj træder den forandrede Ordning af Fattigvæsnen i Kraft. Destovæere vil den væsentligste Forandring vise sig deri, at der nu er 12 rigtlønnede Fattigforstandere, istedetfor, at det tidligere var ulønnede Postere, hvis Byrder blev læstet over paa staaende Borgere. Naar nu endda kun denne Forandring maatte lede til, at den Fattige ikke længere blev behandlet med den Tølpæragtighed som tidligere, og som da undskyldtes med, at da det var ulønnede Postere, vilde Vedkommende helst være sig saaledes ab, at de snarest muligt kunde blive befriede for dem, men det vil destovæere vistnok være et forkængeligt Haab, ti skal man tro det gamle Ordspog, at „som Herren er, saa følger ham hans Svende“, og dømme efter den Behandling, Fattigvæsnen forsvigt tildeler de Fattige, saa maa man snarere vente, at den størst mulige Tølpæragtighed vil være den bedste Anbefaling i dens Vine til at lade Forstanderne blive i deres Poster. — Der er fremdeles ansat to Læger i hvert Distrikt, men der er ikke tale om, hvorvidt disse fremdeles kan gøre Fordring paa, at Mødrene skal møde med dødsfugte Børn i Konsultationslokalet, uden Hensyn til Bind og Bejr, eller om de fremdeles kan lade en anmeldt Patient henligge i 24 Timer før han beeres med et Besøg, selv om det er et Sygdomsanfald, som der er sjenshyntig Fare ved at lade upaaagtet i saa lang en Tid.

„Fædrelandet“ har igaar et Referat om Mestrenes Møde, om hvis Rigtighed vi tvivler, efter som der i samme Stykke staaer en skammelig Løgn, nemlig at Murerne for-gaves i Lørdags havde henvendt sig om Hjælp til Internationalen. Det er heldigt for „Folkets Avis“ at den i Lighed med „Fædrelandet“, „Dagstelegrafen“ og andre pane-Blade, har opgivet at rette sine „Festtagelser“, ellers

Et daarlige Ministerium. Vor Konseilspræsident er, som bekendt „ikke rigtig raff“, Krigs- og Marineministeren ligner Marinen, han er daarlige, Indenrigsministeren har gjort et Fald, saa at han for Øjeblikket kun staaer paa et Ben, og Justitsministeren